

РЕШЕНИЕ

№ 2049

гр. София, 30.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 24.02.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев

Пенка Велинова

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **11540** по описа за **2022** година докладвано от съдия Пенка Велинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал.1, изр.2 ЗАНН, вр. с чл.208-228 АПК.

Образувано е по касационна жалба на председателя на Комисия за енергийно и водно регулиране (КЕВР) срещу Решение № 4250 от 10.11.2022 г. по НАХД № 12458/2021 г. на Софийски районен съд (СРС), 104-ти състав, с което е отменено наказателно постановление (НП) № НП-100/05.08.2021 г., издадено от председателя на КЕВР, с което на „Булгартрансгаз“ ЕАД, на основание чл. 206, ал. 2, във вр. с ал. 1 от Закона за енергетиката (ЗЕ) е наложено административно наказание - „имуществена санкция“ в размер на 20353 /двадесет хиляди триста петдесет и три/ лева, представляваща 0,0055 на сто от годишния оборот за 2020 г., за нарушение на чл. 21, ал. 1, т. 23 от ЗЕ.

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба, с която се иска неговата отмяна. Касаторът твърди, че същото е неправилно, постановено при неправилно приложение на материалния закон и съществени процесуални нарушения.

В съдебно заседание, чрез юрк. П. поддържа касационната жалба и претендира разности.

Ответникът – „Булгартрансгаз“ ЕАД, чрез процесуалния си представител юрк. И. оспорва жалбата като неоснователна. Претендира присъждането на юрисконсултско

възнаграждение. Подробни съображения излага в писмени бележки от 28.02.2023г.

Представителят на Софийска градска прокуратура заявява становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд София - град, VII касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна и в срока по чл.211, ал.1 АПК вр. с чл. 63в от ЗАНН, поради което е допустима. Разгледана по същество, е неоснователна.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

С обжалваното решение СРС е отменил изцяло наказателно постановление (НП) № НП-100/05.08.2021 г., издадено от председателя на КЕВР, с което на „Булгартрансгаз“ ЕАД, на основание чл. 206, ал. 2, във вр. с ал. 1 от Закона за енергетиката (ЗЕ) е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 20353 /двадесет хиляди триста петдесет и три/ лева, представляваща 0,0055 на сто от годишния оборот за 2020 г., за нарушение на чл. 21, ал. 1, т. 23 от ЗЕ.

Решението на Районния съд е постановено по подадена в срок жалба срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

В решението си СРС е възприел следната фактическа обстановка:

Председателят на КЕВР разпоредил да се извърши проверка на „Булгартрансгаз“ ЕАД относно използваните начини на финансиране при реализацията на „Проект за развитие и разширение на газопреносната система на „Булгартрансгаз“ ЕАД.

При проверката „Булгартрансгаз“ ЕАД е предоставило заверени копия на сключени договори за банкови кредити. Към документите бил приложен сключеният между „Булгартрансгаз“ ЕАД и „Уникредит Булбанк“ АД договор №00005/703 от 28.09.20202 г. за банков револвиращ кредит в размер до 120 000 000 лева.

Съгласно т.8.3. от този договор „Булгартрансгаз“ ЕАД се е задължило да предостави финансово обезпечение под формата на залог върху всички негови вземания, настоящи и бъдещи, по всички сметки в национална и чуждестранна валута, на които е титуляр при банката.

Според т.13 от договора учреденото финансово обезпечение под формата на залог обезпечава погасяването на всички вземания на банката до окончателното им изплащане от „Булгартрансгаз“ ЕАД, като от момента на неговото предоставяне е на разположение на банката и се счита за преминало под контрола на банката.

Процесният договор бил сключен без за това „Булгартрансгаз“ ЕАД да е получило

разрешение от КЕВР преди датата на сключване на договора.

Съставен е АУАН и въз основа на него е издадено обжалваното наказателно постановление.

Тази фактическа обстановка е установена въз основа на събраните и кредитирани от СРС доказателства.

За да постанови решението си, съдът е провел пълно и законосъобразно съдебно следствие и е събрал необходимите доказателства. Разпитани са установените по делото свидетели: актосъставителя Р. К. и св. П. Т.. Приложени са материалите от административната преписка. Съдът е обосновал при изяснена фактическа обстановка, въз основа на цялостен анализ на събраните гласни и писмени доказателства, които изцяло кореспондират едни с други. В съдебното производство пред СРС не са допуснати нарушения, които да обусловят отмяна на издаденото решение.

За да постанови оспореното решение, районният съд е приел, че в административното производство са допуснати неотстраними съществени процесуални нарушения, тъй като при съставяне на АУАН и издаване на НП не са спазени изискванията на чл. 42, т. 3, т. 4 и т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 5 и т. 6 от ЗАНН относно дължимото съдържание. Решението е правилно.

Правилно СРС е обосновал извод, че в настоящия случай, дружеството е санкционирано без да е посочена пълна правна квалификация на извършеното нарушение. Вменената за нарушена разпоредба на чл. 21, ал. 1, т. 23, предл. второ от ЗЕ, урежда регулаторно правомощие на КЕВР да разрешава извършването на сделки, които водят или могат да доведат до нарушаване сигурността на снабдяването вследствие на задължнялост на енергийното предприятие. Тук следва да се посочи, че производството по даване на разрешение за извършване на сделки е уредено в чл. 92 от Наредба № 3/2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката. Поведението на санкционираното дружество е уредено в чл. 92, ал. 2 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г., поради което правилно СРС е достигнал до обоснован извод, че процесното нарушение следва да се квалифицира по чл. 92, ал. 2, във вр. ал. 1, т. 2 от Наредба № 3/21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката. Това са относимите правни норми по процедурата за даване на разрешение за сключване на сделки, които водят или могат да доведат до нарушаване сигурността на снабдяването вследствие на задължнялост на енергийното предприятие, съгласно чл. 21, ал. 1, т. 23 от ЗЕ. В издаденото НП обаче липсва коректно описание на нарушението, както и относимите правни норми, поради което правилно е отменено от районния съд. Непосочването на относимата към извършеното нарушение правна квалификация, бланкетното цитиране на разпоредби, без да е конкретизирано извършеното неправомерно деяние, води до неяснота относно това, в какво се изразява изпълнителното деяние. Разпоредбата на чл. 21, ал. 1, т. 23 от ЗЕ не съдържа правило, което обвързва дружеството с дължимо поведение, което след като не е било предприето да води до неговото санкциониране. Съответно е налице нарушаване във формата на АУАН и НП – липса на задължителни елементи за конкретизиране на

процесното нарушение, което винаги съставлява съществено процесуално нарушение, водещо до нарушаване правото на защита на нарушителя.

Разпоредбите чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН са императивни и гарантират правото на защита на привлечения към административнонаказателна отговорност, както и възможността съда да провери относимостта на фактическите обстоятелства при извършване на нарушението към приведената в действие санкционна норма. Неспазването им води до порок от категорията на съществените, който във всички случаи е предпоставка за отмяна на НП.

Като е достигнал до същите правни изводи, съставът на въззивния съд е постановил правилно решение. Касационната жалба е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора, направеното искане за присъждане на разноски от страна на касатора се явява неоснователно.

При този изход на спора, касаторът следва да бъде осъден да заплати на ответника разноски за касационната инстанция. Съобразно разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, и направеното искане от страна на ответника, съдът следва да присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение на осн. чл. 63д, ал. 4 и ал. 5 от ЗАНН, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер.

Водим от горното, Административен съд - София град, VII-ми касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4250 от 10.11.2022 г. по НАХД № 12458/2021 г. на Софийски районен съд (СРС), 104-ти състав.

ОСЪЖДА Комисия за енергийно и водно регулиране, да заплати на „Булгартрансгаз“ ЕАД, юрисконсултско възнаграждение по делото в размер на 80 (осемдесет) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.